

OZVĚNY SMIDARSKA

číslo 3	srpen 2007	cena: 10 Kč
---------	------------	-------------

- Obsah čísla*
- Úvodník
 - Důležité informace
 - Stavební komise
 - MŠ Smidary
 - ZŠ Smidary
 - Spolky
 - Aktuální
 - Matrika a jiné

• Úvodník redakce

Vážení čtenáři, toto rozšířené číslo je obohaceno o rubriky, které byly v předchozím vydání vypuštěny. Cena se vrací na původních 10 Kč, neboť se zvýšil i počet stran. Dále bych chtěl tímto poděkovat všem přispěvatelům. Případné dotazy zasílejte na [Ozveny.Smidarska @seznam.cz](mailto:Ozveny.Smidarska@seznam.cz).

Richard Zábranský

• Upozornění

Obec Smidary upozorňuje občany, že od 1.8. 2007 končí MUDr. Zdravotní dokumentaci si občané mohou vyzvednout v ordinaci MUDr. Homoly u sestry, která jim podá další informace.

• Krátké zprávy

Obec Smidary obdržela dotaci od Nadace Via ve výši 25 000 Kč na obnovu zeleně na náměstí Prof. Babáka. Realizace proběhne v příštím roce.

• Výzva občanům

Obec Smidary vyzývá občany, aby v těchto suchých dnech zacházeli obezřetně s otevřeným ohněm.

● *Stavební komise*

V loňském roce proběhla kompletní oprava chlapeckých wc v naší základní škole. Byla provedena kompletní výměna zařizovacích předmětů a jejich modernizace, udělána nová dlažba, položeny obklady, vybudovány rozvody vody a kanalizace a elektroinstalace. O letních prázdninách se opraví a zmodernizují dívčí wc, přistaví se úklidové komory, aby vše bylo podle platných předpisů a odpovídalo tak hygienickým požadavkům. V plánu je i kompletní rekonstrukce wc a sprch ve škole v místech u tělocvičny. Tato oprava proběhne pravděpodobně v příštím školním roce.

Další z plánovaných akcí je vybudování bezbariérového přístupu (2 rampy) do zdravotního střediska. Na tuto akci bylo vypsáno výběrové řízení a zakázka bude přidělena uchazeči s nejnižší nabídkovou cenou. Termín výstavby těchto ramp je podzim 2007. Tyto rampy umožní přístup do zdravotního střediska jak vozíčkářům, tak maminkám s kočárky.

V současné době se projektuje kompletní odkanalizování obcí Smidary a Červeněves. Bude vybudována ČOV po pravé straně na poli směrem podél cesty z obce Červeněves do obce Smidary. Do této čistírny budou postupně napojovány i Chotělice, Loučná Hora a Křičov. Vzhledem k rozlehlosti a velikosti akce bude probíhat výstavba i projektová příprava po etapách.

V současnosti probíhá schvalovací řízení nového územního plánu obce Smidary. Jedním z nejdůležitějších bodů této změny je bytová výstavba v lokalitě u školy.

Lenka Bartáková

● *Výstava „Místo, kde žiji“*

O pouťovém víkendu se obyvatelům a návštěvníkům Smidarska naskytla možnost ojedinělého zážitku. Na radnici obecního úřadu se v průběhu pouťového reje a zábavy otevřely dveře fotografické, dokumentární a výtvarné výstavy, kterou naše obec dlouho nezažila. Skutečně, po dlouhé době více než 18 let, kdy se tato kulturní akce objevila v podání místní kronikářky paní Brixové naposledy, opět promluvily „smidarské“ archivy spolu s objektivy fotografů.

Celá výstava se nesla v duchu motta „Místo, kde žiji“, které bylo hlavní myšlenkou a inspirací pro fotografickou a výtvarnou soutěž, vyhlášené na jaře letošního roku obcí Smidary. Práce mladých výtvarníků a kreslířů spolu se snímky místních fotografů tak tvořily první část výstavy. Všechna přihlášená díla byla následně hodnocena odbornou porotou pod vedením paní Mgr. Radky Krahulcové – Vaníčkové.

Ve vyhlášených kategoriích si získali uznání následující účastníci:

Výtvarná soutěž v kategorii „Do 6 let“:

1. místo: Novotná Eva
2. místo: Zmátlíková Andrea
3. místo: Poláková Marie

Výtvarná soutěž v kategorii „Žáci“:

1. místo: Kvačková Kateřina (ZŠ Skřivany)
2. místo: Hušková Jana
3. místo: Zubrová Lucie (ZŠ Skřivany)

Fotografická soutěž:

1. místo: Vilém Zábranský
2. místo: Jana Šustová
3. místo: Anna Hušková

Čestné uznání obdrželi:

za nebarevnou fotografii Petr Šusta
za účast Adam Hillebrant

V druhé části výstavy, tentokrát nesoutěžní, připravil Okrašlovací spolek Smidarska a Kulturní komise obce expozici toho „nejzajímavějšího“ z průřezových témat obecního života v minulosti. Návštěvníci tak mohli shlédnout panely vypovídající o řemeslech a obchodních krámcích v městě Smidary, fotogalerii stavby školy a obecně prospěšných staveb či letecké snímky naší lokality. Zvláště velký ohlas vzbudila sekce „Společenského života“, kde vzpomínky na sportovní utkání, amatérská divadelní vystoupení a tancovačky byly v myslích návštěvníků obzvláště radostné. Za velký unikát je také možno považovat přidruženou výstavu obecních kronik všech obcí, kterou zapůjčil Krajský archiv v Hradci Králové.

Při všem prožitém vzpomínání a návratech do časů, které už nenávratně minuly, se členové Okrašlovacího spolku snažili upozornit i na občas nelichotivý stav přítomnosti, kterou však máme v rukou. Proto se přímo u exponátů

nacházela dokumentace současného stavu kostela s výzvou o podporu ve veřejné sbírce. S potěšením a hrdostí můžeme říci, že bylo vybráno 5.931 Kč, což svědčí o velkém zájmu a snaze pomoci této naší největší památce. Okrašlovací spolek slibuje, že tato finanční částka bude transparentně využita při záchranných pracích na kostele.

Na závěr bychom chtěli poděkovat všem spolupracovníkům a občanům, kteří zapůjčili dobové materiály či podíleli se jinak na přípravě. Věříme, že tato výstava byla pro návštěvníky poučnou i zajímavou cestou časem a současně přinese větší zájem o dění v naší domovině a podobu její tváře.

Ondra Havlíček

● *Z mateřské školy*

Mateřskou školu navštěvovalo k 1.6.2007 40 dětí. V průběhu školního roku ukončilo docházku 5 dětí – odstěhovaly se, 6 jich bylo nově přijato. V druhém pololetí děti shlédly 4 divadelní představení. V měsíci dubnu a červnu vystoupily děti na vítání občánků v obci.

S kulturním programem „Jarní kořata“ reprezentovaly na I. setkání seniorů, které se uskutečnilo v budově ZŠ. Naše MŠ spolupracuje s rodiči – květnové „Společné hry dětí a rodičů“ přinesly radost a uspokojení nejen rodičům, ale především dětem.

Již tradicí se stal turistický výlet dětí a rodičů „Putování za lvem“ – zdolat trasu z Ostroměře do Kovače nebyl problém ani pro malé party. Na děti čekaly zajímavé hry, spousta překvapení, odměny za sportovní výkon, výborná zmrzlina v Konecchlumí a zážitky, které zůstávají. Sportovní den na zahradě MŠ s ukázkou historického šermu, soutěžími, občerstvením, přilákal téměř stovku dětí. Společnou akcí s MŠ Skřivany byl výlet na Kunětickou Horu a návštěva Perníkové chaloupky.

V závěru školního roku se děti zúčastnily sportovních soutěží v regionu : Turnaj v malé kopané v Nepolisech, sportovní soutěže mateřských škol v Novém Bydžově.

Nakreslily a namalovaly práce do soutěže „Místo, kde žiji“. Výtvarné činnosti přinášely dětem nové prožitky a zkušenosti, zdařilé práce jsme pak zaslali do soutěže „A to je ta krásná země“, která probíhá v časopisu „Informatorium“. Vynikající ocenění získaly děti v soutěži „Požární ochrana očima dětí“ :

Okresní kolo soutěže : Kategorie 4-5 let: 1.místo M. Příbyl

Kategorie 5-6 let : 1.místo A. Zmátlíková

2.místo K. Jirmanová

3.místo J.Šustová

Krajské kolo soutěže : Kategorie 4-5 let : 1.místo M. Příbyl

Kategorie 5-6 let : 1.místo K. Jirmanová

Vyvrcholením ukončení školního roku bylo „Rozloučení s předškoláky“ na OÚ a „Noční školka skřítků“ spojená s táborákem, opékáním, stezkou odvahy– trocha nejistoty, chvíle očekávání, zda to zvládnou bez rodičů, v sobotu ráno společná snídaně a pár slov na rozloučení – HEZKÉ PRÁZDNINY.

V září nastupují do 1. třídy : M.Mojžíšová, J.Šustová, T.Kružík, S.Kubišta, M.Poláková, O.Špinka, F.Drobný, K.Jirmanová, M.Šolínová.

Díky pomoci rodičů a všech občanů, kteří se zapojili do ekologické sbírky „Pomáháme přírodě“ se podařilo shromáždit starý papír v hodnotě 1.900,-Kč. Z této částky byly pro MŠ zakoupeny a

vysazeny okrasné keře a stromky v hodnotě 643,- Kč. Děkujeme sponzorům – p. Coufalovi za krásnou házečí stěnu, obci Vinary za houpací koně. Obci Smidary za didaktické pomůcky a vzornou péči o zeleň v zahradě MŠ.

Alena Pokrupová,

●*Co přinesou prázdniny naší škole.....*

Druhé pololetí školního roku 2006/2007 bylo nabitě nejen zajímavou výukou, projektovými dny a zvýšeným úsilím žáků před vysvědčením. Kromě tohoto žili žáci i učitelé a provozní zaměstnanci školy sportovními i kulturními akcemi, které ke konci školního roku neodmyslitelně patří.

Naši svěřenci nám dělali skutečně velkou radost a v žádném případě nezaostávali za městskými školami. Potvrdilo se, že systematická a vlídná péče kantorů v podmínkách menší školy se vyplatila.

Úspěchy našich žáků:

Literární a výtvarná soutěž Požární ochrana očima dětí

Celorepublikové kolo David Hornych 1. místo

Přírodovědná soutěž

Regionální kolo	Martina Zechovská	1. místo
	Eliška Obešlová	2. místo

Recitační soutěž

Regionální kolo Tomáš Záveský 1. místo

McDonald's Cup

Okreskové kolo	Václav Vrba
	Jakub Bydžovský
	Vlasta Čihák
	Marcel Gabriel
	Dominik Bureš
	Tomáš Záveský
	Kamil Wojcik
	Jan Sedláček
	Eduard Čapek
	Pavel Šoltys
	David Hornych 1. místo

Kápní božskou – protidrogová prevence

Regionální kolo	Vít Šanda
	Pavčina Křepelová
	Eliška Obešlová
	Lenka Bartáková
	1. místo

Mistrovství republiky v boccie

Celostátní kolo	František Petrák	1. místo
-----------------	------------------	----------

Více si o našich akcích přečtete na www.zssmidary.cz

Od září 2007 začínají všechny základní školy v republice učit podle svých **nových školních vzdělávacích programů**. Jejich tvorba nebyla snadná a stála učitele a především vedení školy mnoho úsilí. Snažili jsme se v souladu s novou koncepcí školy vytvořit pro žáky takový školní vzdělávací program, který bude odpovídat již novým trendům doby a který co nejlépe připraví naše žáky na další studium a praktický život. To, jak se naši žáci dále uplatní, jak budou úspěšní v dalším vzdělávání, nám velmi leží na srdci a každý jejich další úspěch je nejen velkou pýchou pro jejich rodiče, ale i radostí pro ty, kteří se na jejich základním vzdělávání a formování osobnosti podíleli.

Ve školním roce 2007/2008 se nový školní vzdělávací program objeví podle pokynů Ministerstva školství v 1. a

6. ročníku. Učební plány i celý školní vzdělávací program budou publikovány na stránkách školy www.zssmidary.cz. Změnou také bude zahájení výuky anglického jazyka již od 2. ročníku a základy druhého cizího jazyka od 6. ročníku.

Základní škola však prochází po celé prázdniny také velkou stavební rekonstrukcí. Dívčí WC, která byla v havarijním stavu a pro hygieniky v této podobě již dále nepřijatelná, procházejí velkými stavebními úpravami včetně WC pro imobilní žáky, dále se stavebně řeší kabiny a archiv. Část školy bude vymalována. V každé třídě v prvním patře jsme nechali vyměnit nevyhovující obklady, rozbitá umyvadla a instalovali nové baterie.

Díky vstřícnosti zastupitelů a především radním obce Smidary se můžeme do takové akce pustit. Jednoznačně zase posune naši školu na vyšší úroveň. Je nepochybné, že tyto změny s sebou nesou i nutné velké pracovní nasazení provozních zaměstnanců, neboť dát školu do pořádku v místech, kde ještě před pár dny stála stavební kolečka s maltou a betonem, není jednoduché. Je na místě poděkovat nejen jim, ale i členům pedagogického sboru, kteří jim pomáhali.

Naše škola také získala grant Královéhradeckého kraje na přístrojové vybavení multimediální učebny. Během měsíce září budeme instalovat nové vybavení a naši žáci budou mít tak možnost vzdělávat se s těmi nej kvalitnějšími pomůckami.

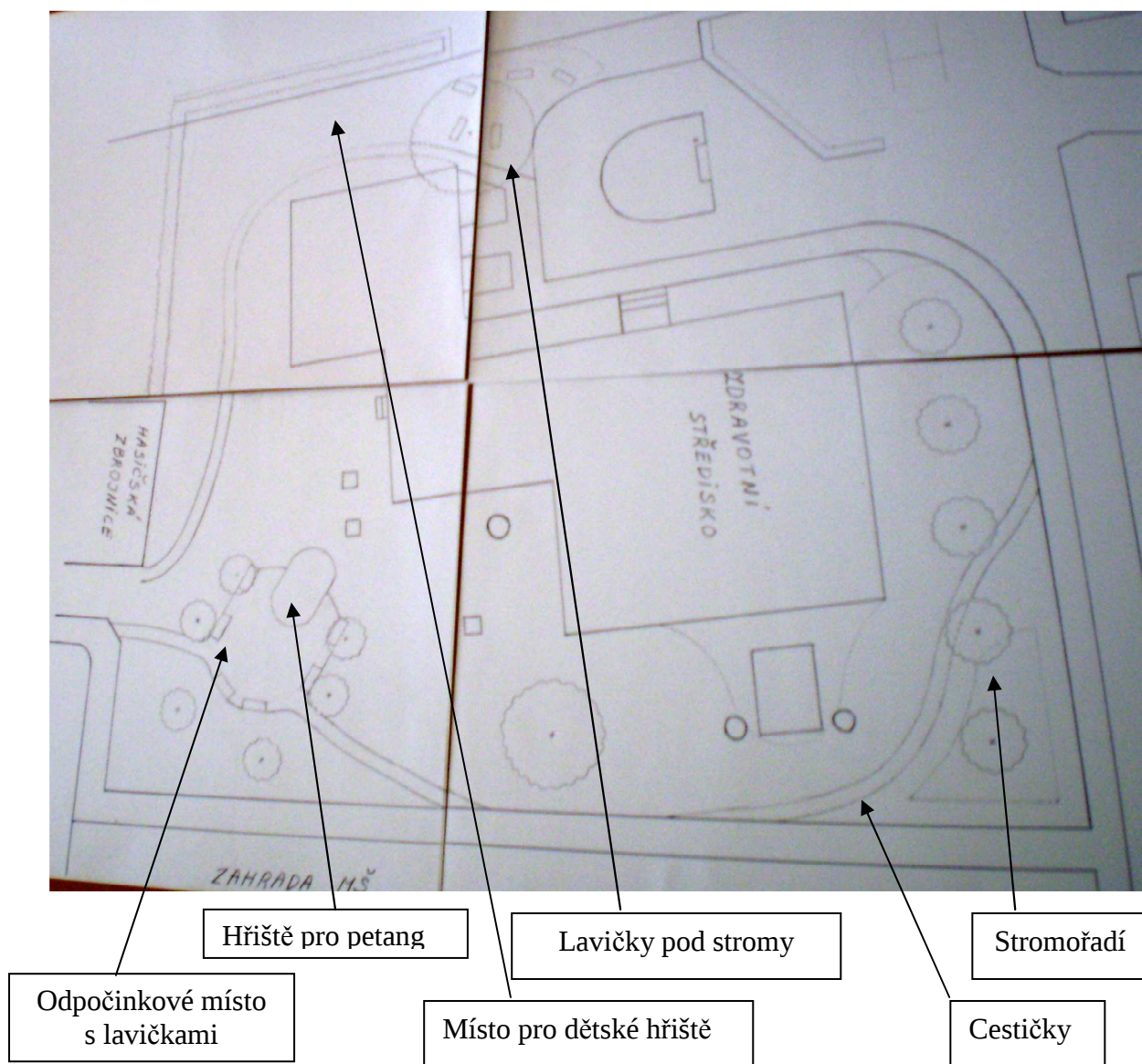
Jakmile budou všechny práce hotovy, budou si moci nejen rodiče a prarodiče našich žáků, ale i všichni občané Smidarska prohlédnout nové prostory při Dni otevřených dveří. Svým žákům přeji, aby se v nových prostorách cítili dobře a přála bych si, aby si nového vybavení vážili, abychom společně udrželi naši školu hezkou tak, aby učit se v ní byla radost.

Mgr. Hana Musílková

ředitelka školy

● Komunální plánování

Navržený projekt na realizaci veřejného prostranství u střediska ve Smidarech

Na 2. komunálním plánování s veřejností dne 23.června 2007 se sešla skupinka obyvatel se zastupitelkyní Nadace Partnerství paní M. Čablovou, konzultantem projektu panem S. Kutáčkem, zahradním projektantem panem L.Dostálem a předkladateli projektu.

Pan Dostál představil přítomným několik variant řešení úprav prostranství kolem zdravotního střediska, které zpracoval na základě výstupu z předcházejících návrhů jednání s občany dne 26. května. Po prezentaci a prodiskutování v plánu vznikl a byl odsouhlasen kompletní návrh, který bude postupně realizován.

Harmonogram prací a výběr dodavatelských firem projedná Rada obce na nejbližší schůzi. Předpokládaný termín realizace navržených řešení a úprav terénního a stavebního rázu : srpen - říjen 2007. Za pomoci občanů a partnerských organizací budou v říjnu vysazovány stromy a okrasné keře.

Děkujeme všem za účast na plánovacích setkáních.

Alena Pokrupová a Ondřej Havlíček

NADACE
PARTNERSTVÍ
strom života

SKANSKA

Generální partner programu

● *MUDr. Vladimír Svoboda ...smidarský rodinný lékař končí !*

Usměvavý, v pohodě, s dobrou náladou, tak jak jej dlouhá léta všichni známe, tak přišel na setkání s pracovníky OÚ, se svými zdravotními spolupracovníky a se svými občany – pacienty - náš obvodní lékař doktor Svoboda. Toto setkání zorganizoval obecní úřad proto, aby mu mohla smidarská veřejnost poděkovat za dlouholetou práci obvodního lékaře u nás ve Smidarech.

A jak to již při takovýchto slavnostních příležitostech bývá, nechyběla hned z kraje poděkování, stisky rukou,

dary, květiny a nezbytné fotografování. A potom také projevy - bez nich by to snad ani nešlo. Ten první, takový ten skutečně kratičký uvítací, přednesla předsedkyně OÚ paní Dana Drašítková. Jeho mottem byla poslední věta, kterou pronesla: „**Pane doktore, děkujeme Vám**“. A potom již následoval delší oficiální projev v podání pana Gracika, nejstaršího smidarského zastupitele. A v něm bylo zahrnuto vše, co lze o dosavadní práci našeho „obvodáka“ říci.

Ale přece jenom ještě přidám několik vět. A to v duchu staré lidové písně - „Sedm let jsem u Vás sloužil“ - a jejího pokračování: „A nic jste mi nedali“. Takže, pokud se týče první části úsloví, náš rodinný obvodní lékař doktor Svoboda nám neúnavně sloužil plných devětačtyřicet let od roku 1958. Tehdy k nám přišel jako devěťadvacetiletý pohledný mladíček, na kterého se zalíbením pohlédlo leckteré očko smidarských dam. A některé si jistě pomyslely – ten by stál za nějaký ten hříšek. Byl však již zadaný. A pokud se týká té druhé části úsloví, co mu jeho pacienti, smidaráci, mohli dát? Jedině důvěru, že jejich tělesné schránky bude udržovat v pokud možno provozuschopném stavu. A o to se on od počátku své kariéry poctivě snažil. A pracoval tak, jak nejlépe uměl, a s přibývajícimi zkušenostmi určitě stále lépe. Za těch devětačtyřicet let mu prošly rukama stovky pacientů, které k němu přicházely se svými neduhy a napsal kilometry receptů. Za ta léta také poznal své pacienty, celé jejich rodiny, znal je všechny jménem. Věděl, kde koho bota tlačí a jaká nemoc ho právě sužuje. Dovedl rozlišit „takzvaného“ pacienta, který si k němu přišel jenom pro recept na aspirin, který byl k mání v lékárně za 3,20 Kč, a toho skutečně nemocného. Za ta léta praxe poznal, s kým má tu čest. Nemocnému se skutečně snažil, pokud to šlo, pomoci, nebo alespoň sjednal kvalifikovanou pomoc v jiném specializovaném zdravotnickém zařízení.

Člověk se v životě setká s různými lékaři. Jedni, když k nim přijdete do ordinace, tak na první pohled cítíte takovou tu odměřenost lékaře, který vás sice dlouho prohlíží, pokyvuje hlavou, ale nakonec vám řekne pouze minimum informací o vašem zdravotním stavu. Potom absolvujete takzvané kolečko, tj. rentgen, popřípadě ultrazvuk, abyste se dozvěděli, že jste trochu nastydlí a potřebujete pár dní v posteli. A potom je tu doktor, ke kterému když přijdete, cítíte na první pohled takovou zvláštní pohodu. Ten pan doktor je příjemný, leccos mezi vyšetřením s vámi prohodí, ubezpečí vás, že se nic vážného neděje, předepíše nějaké ty medikamenty a odcházíte s důvěrou v brzké uzdravení. A když je to skutečně něco vážnějšího, tak se vám věnuje, dostanete dostatek informací a přijatelnou formou vám sdělí, co je třeba udělat a jaké vyšetření je třeba podstoupit. Nu a takový dnes již vlastně byl náš pan doktor Svoboda. A vždy jako bonus přidal nějaké to moudro nebo některý z jeho známých bonmotů, jako: „Sportem k trvalé invaliditě!“, či: „Moc nás nenavštěvuj nebo zde něco chytíš!“. „Bolí tě zadek? Tak si pod něj dej podušku!“ Či mnoho jiných „klasických“ výroků. Pochopitelně, že to byly vždy nadsázky ze zdravotnické hantýrky.

A tak léta nezadržitelně ubíhala a náš pan doktor na stejné židli a u stejného stolu stále, nejprve deset let, potom dvacet, třicet, čtyřicet let, předepisoval recepty a neomylně za celá ta léta díky své intuici a nabytým zkušenostem určoval diagnózy svým pacientům, které byly respektovány lékaři i ve specializovaných zdravotnických zařízeních. To již ovšem nebyl junior, ale senior, který by mohl dostat titul - kdyby takové tituly existovaly - „Zasloužilý rodinný lékař“.

Až takhle jednou. To když si ten nejvyšší tam nahoře prohlížel životní knihu svých oveček, když dělal inventuru a došel na jméno Vladimír Svoboda, prohlédl si ty svoje záznamy pozorněji a povídá si pro sebe: „Vždyť on ten smidarský doktůrek léčí svoje pacienty téměř půl století! V roce 2008 by to jistě bylo už padesát let. A taky není z nejmladších. V roce 2009 bude mít kulatých osmdesát. Kouří jako cikán, na své zdraví moc nedbá, ti jeho pacienti také všichni nejsou jako lilie. Už by si měl od té doktořiny a stresu odpočinout a věnovat se svému koníčku - rybařině. Jak se tak dívám, náhradu za sebe také má, tak mu musíme trošičku domluvit.“

Ale přece jenom si to poučení od toho nejvyššího vzal k srdci, a tak se mohli smidaráci a občané z okolí dozvědět v rozhlase a na vývěsní tabuli, že náš pan doktor, dlouholetý obvodní lékař MUDr. Vladimír Svoboda, končí nenávratně se svou službou veřejnosti. A nám smidarákům nezbyvá nic jiného, než abychom mu přáli hodně životního optimismu, dobrou mysl, zdravíčko a k blížícímu se osmdesátiletému jubileu hodně pohody.

Ještě jednou, pane doktore, **D ě k u j e m e !!**

F.H.

● *Věci jdou i svépomocí, když je dobrá vůle*

Jistě není třeba dlouho představovat fenomén „Akce Z“, který ti mladší z nás znají již pouze z vyprávění. Kromě některých ojedinělých projektů totiž za uplynulou dobu nějak vyhynul. O to překvapivější se zdá, že na Hradčanech ve Smidarech se ho před nedávnou dobou podařilo vzkřísit.

Po rekonstrukci místní silnice okolo hradčanského parku, která byla dokončena v loňském roce, zbyla poměrně velká spoušť - chodníky rozježděné pod koly těžké techniky, lipový park připomínající spíše tankodrom a nevzhledná mazlavá hmota zaplňující místo zelenému pásu. Kolemjdoucí jen lomili rukama nad tímto pohledem, přičemž občas, aby nezůstalo gesto osamoceno, přidali i nehezkou „modlitbu“ za stavitele. Jenže tím to neskončilo..

V duši místního architektonického mozku, Petra Práška, se zrodila vize velké možnosti nad využitím toho, nad čím ostatní lomili rukama. S využitím hesla, že nejlépe se staví na spaleništi, navrhl spolu s ostatními hradčanačky smělý plán. Ten byl posléze předložen ctihodné Radě obce.

Nápad se zakládal na symbióze, která byla kdysi známa z tzv. „Akci Z“. Hradčanačky přidají „své teplé“, obec

bude požádána o materiálovou podporu. Radní tento návrh vyslyšeli a umožnili jeho realizaci. A tak jsme se pustili do díla, kdy se každý, jak to v našich podmínkách bývá, stal nakonec jak stavebním dozorem, tak dalšími dvaceti profesemi. A na výsledek se může zájemce o konec příběhu dojít podívat sám.

Avšak pro fenomén „Akci Z“ to jistě nemusí být poslední slovo. Tato praktická ukázka přísloví - „Když se chce, tak to jde.“ - se může stát inspirací i pro ostatní čtvrti či místa ve všech obcích, dle vzoru smidarska. Vždyť když to fungovalo na jednom místě, proč by to nešlo právě u Vás?

Ondra Havlíček

● *Rybářský spolek*

Dne 2.6. 2007 Klub sportovních rybářů Smidary uspořádal I. ročník rybářských závodů na „Šefaráku“. Byli pozváni všichni příznivci rybářského umění, přičemž vlastnictví povolenky nebylo podmínkou. Pravidla byla jednoduchá: jeden prut, jeden návazec, 1 cm = 1 bod. Počítala se každá ulovená ryba a po změření se vracela zpět do vody. Po vylosování místa se v 8 hodin začalo soutěžit, a to ve dvou kategoriích (děti a dospělí). Přihlásilo se 22 dospělých a 24 dětí. Hodnoceno bylo 10 nejlepších výsledků z každé kategorie. Ve 13:30 proběhlo vyhlášení vítězů, kteří obdrželi diplom a hodnotné ceny.

Děti: 1. místo - Tobolka Daniel, 523 bodů
2. místo - Poštolka Pavel, 517 bodů
3. místo – Sládek Zdeněk, 367 bodů

Dospělí: 1. místo – Dvořák Jiří, 891 bodů
2. místo – Nový Jiří, 791 bodů
3. místo – Valeš Lukáš, 542 bodů

Výbor sportovních rybářů Smidary tímto děkuje za účast na závodech a těší se na II. ročník. Také děkujeme svým členům a jejich rodinným příslušníkům za pomoc při realizaci závodů.

Rudolf Drašík,
předseda klubu

● *Smidarští hasiči*

Ještě se nepřehoupala ani půlka měsíce srpna a už museli Smidarští hasiči tento měsíc čtyřikrát zasahovat u různých druhů požárů.

Poprvé se rozezněla siréna v sobotu 4.8.2007 v dopoledních hodinách, když byli přizváni na pomoc při likvidaci požáru ve Veselské Lhotce. Hořela zde zámečnická dílna. Tento požár byl z velké části zlikvidován jednotkou hasičů z Vysokého Veselí, kteří jako první dorazili na místo zásahu. Naše jednotka nezasahovala a byla odeslána jako záloha zpět.

Druhý výjezd byl ve středu 8.8.2007 kolem šestnácté hodiny na kopci mezi Skřivanami a Červeněvem. Šlo o

požár přívěsu za osobním automobilem, který byl naložen suchým senem či slámou. Pravděpodobnou příčinou požáru bylo odhození nedopalku cigarety za jízdy z okna. Majitel ve snaze obsah a přívěs uhasit, vysypal vše do příkopu, ve kterém byla po dlouhém suchu též tráva suchá a v těsném sousedství pole se suchým hořčicovým semínkem. Jen díky včasnému zásahu profesionální jednotky z Nového Bydžova nedošlo k velkým škodám a oheň nepřeskočil na přilehlé pole. Naše jednotka byla po dobu zásahu ponechána v záloze. Bylo zde však potřeba řídit dopravu, jelikož hasičská auta blokovala jeden směr této pozemní komunikace. I toto je úkolem hasičů.

Třetí a čtvrtý zásah se odehrával jen den po druhém zásahu, tedy ve čtvrtek 9.8.2007 a cílem se stala pila v Loučné Hoře umístěná v bývalém areálu JZD. Při těchto výjezdech vyrazili hasiči vždy s oběma auty a při hasebních pracích byli nuceni použít i dýchacích přístrojů, které jsou součástí zásahového vozu. Požár vždy zajistili a předali do sledování majiteli pily. Jelikož se jedná o halu plnou dřeva a pilin, je další sledování velice nutné.

Na závěr bych chtěla říci, že jednotka vždy při všech výjezdech dodržela desetiminutový limit daný pro výjezd k zásahu a vždy vyjžděli jen proškolení a zkušené muži odhodlaní s nasazením vlastního zdraví bojovat o zdraví či majetek druhých.

Jana Šustová

● Sportovní komise

Sportovní komise při obecním úřadu pracovala podle navrženého harmonogramu a můžeme říci, že se nám akce podařilo zvládnout.

První akcí se stal Velikonoční ping pongový turnaj O pohár starostky, který se konal v ZŠ Smidary dne 8.4. 2007. Děti byly rozděleny do 3 kategorií, a to 1. / 3. třída, 4. / 6. třída a 7. / 9. třída. První kategorii vyhrál Jan Sedláček, druhou Josef Sedláček a poslední Martin Malý. Celkem se hrálo na čtyřech stolech a myslím, že turnaj měl slušnou úroveň.

7.5. 2007 se v místní Sokolovně pořádal turnaj v šipkách pro ženy. Zúčastnilo se celkem 21 žen a sváděly mezi sebou tvrdé a nelítostné boje. Hrálo se na pět kol a ještě ve čtvrtém kole byla naše pí. starostka na 2. místě, ale v posledním kole svoji pozici neudržela. V turnaji zvítězila pí. Mikaciová.

O pouťovém víkendu proběhl na asfaltovém hřišti za Sokolovnou nohejbalový turnaj, z kterého se pomalu stává tradice smidarské poutě. Na 1. místě se umístilo družstvo p. Josefa Malého.

Vyvrcholením tohoto pololetí bylo uspořádání oslav padesátileté činnosti fotbalového svazu. Sešly se zde generace od těch nejmladších, až po ty dříve narozené. Odehráli jsme zápasy – Žáci Červeněves vs. RMSK 2 : 8

- Dorostenci vs. RMSK 5:3
- Starší pánimezi sebou 3:3
- Odchovanci vs. Červeněves 3:4

Na tuto akci bylo obesláno na 240 sportovců a celkem se sešlo 140. Akce byla zakončena pouťovou zábavou skupiny Reflex.

Fotbalová oddíl dospělých splnil očekávání a postoupil do okresního přeboru. Bohužel, mužstvo dorostenců se stále potýká s nedostatkem hráčů a skončilo na 13. místě.

Lépe jsou na tom žáci, kde máme 25 dětí. Celkově žáci skončily na 2. nepostupovém místě.

Závěrem bychom chtěli poděkovat všem, kteří se na těchto akcích podíleli, zvláště sponzorům: OÚ Smidary, Agro Slatiny, Břemus, Pivovar Nymburk, Vítek Dostál, Gool Smidary, Agro Bašnice, Cukrovar České Meziříčí a Jiry Chlumec.

Milan Nosek

● 70 let smidarské Sokolovny

Jak ten čas letí a jak to utíká! Jak je to dávno, kdy jsme oslavovali příchod nového roku 2007? Nu a již jsme v jeho druhé polovině. A právě v měsíci červnu byla slavnostním způsobem otevřena smidarská Sokolovna. A právě zde byl po celé tři čtvrti století soustředěn veškerý společenský, kulturní a sportovní život tehdejšího města Smidary. Ano, právě zde se konaly všechny ty plesy, šibřinky, pouťové, Josefovské, velikonoční a jiné zábavy. Konaly se zde i přednášky, společenské události a divadla sokolského divadelního spolku. Zajížděla sem divadla z Hradce Králové,

z Pardubic, Hořic. A co známých umělců zvučných jmen Smidary navštívilo! Sokolovna však také byla i střediskem smidarského sportu. Dlouhá léta se zde pravidelně cvičilo, později hrál volejbal, nohejbal, stolní tenis, provozovala se atletika a sokolské hřiště bylo vždy plné mládeže. Slavný byl i smidarský hokej a krátký čas po zrušení fotbalového oddílu SSM se hrála i sokolská kopaná. Po celý rok se zde něco dělo, stále zde bylo veselo.

A my se dnes do budovy, která byla pro smidaráky něčím, čím bylo Národní divadlo pro Prahu, podíváme. Je pondělí kolem čtvrté hodiny a to bývá hlavní vchod do budovy otevřený. On tu totiž již není ten starý známý vestibul, kde si návštěvníci před vstupem do sálu odkládali svoje svršky. Poslední nájemce ho podstatně proměnil. Šatna, která zde byla, se odstěhovala na balkon a zde vznikl bar (jeden čas se mu dokonce říkalo bar U Šneka), s příjemným posezením a občerstvením, takže akce nyní mohou probíhat nezávisle na provozu restaurace v další části budovy. A právě sem máme dnes namířeno. Ještě jsme se ani neusadili a již před nás mladá šenkýřka staví püllitránek dobře vychlazeného pivečka.

Nuže vypijeme si první doušek a pokusíme se seznámit se s touto budovou, se všemi jejími osudy, s událostmi a proměnami, kterými za ta dlouhá léta prošla. Ale uděláme to tak trochu netradičně. Zkus, milý čtenáři, na chvíli popustit uzdu své fantazii a představ si alespoň na moment, že budova Sokolovny není jenom takové seskupení mrtvé hmoty a zařízení. Představ si, že je to živoucí bytost, se kterou se dá vést takový imaginární rozhovor. Ať ona sama nám poví, jak se na to všechno hemžení dívala po celá ta dlouhá léta, co všechno zde zažila a jak vnímá dnešek. A hned na počátku se zeptáme: „Jaký vlastně byl ten minulý čas? Co všechno se zde odehrálo?“ A madam se na mě po očku zkoumavě podívá a praví: „To

víš, že to vše již není takové, jako dříve. To všechno, co bylo, se dá jenom velmi těžce srovnat se současností. Dnes již jenom ti staří, ale opravdu staří, vzpomínají na zaslou „slávu“ dřívějšího města Smidary.“ Hned se dozvídáme, že právě letos v červnu tomu bude plných 70 let, kdy byla Sokolovna slavnostně otevřena. A my slyšíme takový stesk, takové povzdechnutí. A slyším, jak mi madam říká: „To víš, již nejsem taková parádnice, jako jsem bývala. Léta jsou znát. Můj kabátek je již značně potrháný, očička – okénka - se již také nedívají právě vesele. Již na sebe tak nedbám a za ta léta se mi leccos přihodilo. Léta se prostě zapřít nedají. Žiji, jak umím a jak mi doba dovolí. Ale když jsem se před těmi sedmdesáti lety narodila, to bylo jiné. Tehdy byly celé Smidary vzhůru. To mi tenkrát všichni říkali, jaká jsem krásná a jak jsem se svým rodičům povedla. A moji rodiče? To byli pánové! Josef Zejdl, Zdeněk Tomáš, František Bílek, Rudolf Prokůpek, Arne Dyck a další. Měla jsem, jak vidíš, velmi početnou rodinu. A to jsem vlastně byla již druhou v pořadí. Tou první byl vlastně takzvaný Špejchar z 18. století, který moji předkové zakoupili v roce 1925 a který sloužil Sokolům vlastně až do mého narození. Počátkem mého narození byl vlastně 22. listopad 1936, tehdy byl položen základní kámen. A potom uplynulo pouhých 250 dní a já byla na světě. A 20. června 1937 jsem byla slavnostně pokřtěna. Z vyprávění mých rodičů vím, že to byla tehdy ve Smidarech velká sláva. Celé Smidary žily touto událostí. V slavnostním průvodu kráčeli Sokolové ve svých krojích, selská jízda na koních, hasiči v uniformách, představitelé obce sokolské místní i zdaleka, představitelé obce, a to za velké účasti občanů. Na sokolském cvičišti byl pak župní slet za účasti 15 žup. A potom oficiální projevy při slavnostním otevření, sportovní akademie a večerní taneční zábava. Prostě paráda jak se patří. A tak si moji rodiče konečně splnili svůj velký sen. Mít svůj vlastní kulturní stánek, který by sloužil nejenom jim, ale celému městu, svoji Sokolovnu. Však se také konaly sbírky, do kterých občané přispívali po korunkách. Ti movitější více korunkami, nebo i potřebným materiálem, jak svědčí zápisy. Takový zápal pro dobrou věc, láska k rodnému městu, vlastenectví, to se již dnes jaksi nenosí. Ten dnešní svět má již zcela jiné hodnoty, než jakými se řídili naši předkové. A teprve čas ukáže, které z nich byly správné a pro lidskou společnost prospěšnější.“

„Z pozdějšího vyprávění mých rodičů pak vím, že hned po mém narození přišla doba náročné práce cvičitelské, vzdělávací a organizační. Bylo nutno opět pravidelně cvičit, pořádat divadelní hry, plesy, taneční zábavy, kabarety, mikulášské nadílky pro děti a mnohé jiné. Bylo nutno uvést do plného provozu KINO, které mělo být pro Sokol jedním z hlavních finančních zdrojů pro úhradu úvěru na stavbu Sokolovny. A ten nebyl právě malý. Činil 293.000 Kč, dle jiných zdrojů dokonce přes 400.000 Kč. Byla to doba, kdy se Sokol zúčastňoval mnohých okrskových cvičení, župních sletů, zájezdů (dokonce i na Slovensko). Ihned v prvním roce byla obnovena tradice známých smidarských silvestrů, která mimo válečných let trvala až do začátku sedmdesátých let minulého století. Byla to krásná doba plná očekávání,

že vše se vrátí do časů dvacátých a třicátých let. Ale toho nového života, jak si ho představovali moji rodiče, jsem si moc neužila. Vlastně prakticky jenom tři roky. Stále se hovořilo o tom, že na západ od našich hranic se stahují mračna, která nevěstí nic dobrého. A skutečně. Přišel 15. březen a namísto Československého samostatného státu jsme tu měli Protektorát. Sokol, jakožto hrdá vlastenecká organizace se svými ideály pro nové vládce nebezpečná, byl zrušen. Většina vrcholových představitelů Sokola byla pozavírána nebo skončila ještě hůře. Ale nakonec se díky válečným starostům, pánům Laifovi a Cvachovi, řediteli Kubátovi a v tělovýchově Mírku Tauchmanovi a Ottu Vlkovi podařilo zdárně a bez velkých obětí provést obec těmito nebezpečnými léty. I v Sokole život neustal. Tehdy se cvičilo dál. Tou hlavní zábavou však v té době bylo kino. Stále bylo plno, někteří občané měli dokonce svá místa předplacena. Potom přišel únor a zase bylo vše zcela jinak. Moji rodiče byli takzvaně „vyakčnění“, čili odstraněni. Sokol existoval dál, ovšem ve Svazu tělesné výchovy.“

„A opět se cvičilo. Mládež však začaly více zajímat sporty jako hokej, kopaná, volejbal, pink-ponk apod. Cvičení nabývalo vždy na intenzitě v období Spartakiád, které nahradily dřívější slety. Poslední sokolský slet, ještě vskutku svobodný, byl v roce 1948 a potom se již každých pět let konaly grandiózní spartakiády. Nejznámější spartakiádou, které se Sokol zúčastnil, byl rok 1985. Této přehlídky tělovýchovy se zúčastnilo ze Sokola Smidary 24 cvičenek. To již bylo za nového vedení Sokola, po smrti pana Kynčla se totiž ujal vedení Sokola v roce 1961 nový mladý výbor a cvičení sice probíhalo nadále, ovšem s daleko menší intenzitou. Vládu postupně přejímal jiný sport. Především to bylo slavné období smidarského hokeje. Jeho největší slávu však zažily Smidary v šedesátých letech, kdy dorostenci a muži se stali okresními přeborníky. Na zápasy tehdy jezdily dva autobusy, na Sokolovně se bruslilo do pozdních večerních hodin. To se již objevila nová jména jako Jan Šefara, Karel Lošan a další příznivci a organizátoři tohoto sportu. Ale přírodě se poroučet nedá, a tak když přišly mírné zimy, byl s hokejem na počátku sedmdesátých let konec. Avšak ještě o jednom smidarském sportu se musím zmínit. O kopané, či fotbalu, který založil v roce 1920 učitel Franc, a potom přišla známá Viktorka s hřištěm u Panaru. Tu vystřídal SSM Smidary se sídlem v hospodě u pana Samlera a s hřištěm v Šutráku při cestě do Chotělic. I ten zanikl a kopaná přešla pod hlavičku TJ Sokol s hřištěm za lednicí. Ale tehdejší orgány rozhodly o novém ramenu Cidliny, které mělo vést přes toto hřiště, aniž by se postaraly o náhradní pozemek, a tak s konečnou platností fotbal ve Smidarech zanikl. Svoje zázemí a podporu však našel v blízké Červeněvsi zásluhou Adolfa France. Ale jeho skutečný rozvoj nastal v roce 1957, kdy se nově zvolený výbor v čele opět s Adolfem Francem, Zdeňkem Šimůnkem, Emilem Kazdou a dalšími rozhodli převést fotbal pod křídla smidarského Sokola. Hřiště se začalo opravovat, rozšiřovat, postavilo se zděné sociální zařízení, schůzová místnost a amfiteátr, který se stal dobrou finanční základnou, neboť finanční prostředky byly stálým problémem. Po léta se zde konaly diskotéky, o prázdninách filmová představení a jiné podniky. V současné době po velké rekonstrukci díky tehdejšímu předsedovi OÚ, který byl a je velkým fandou kopané, a za předsednictví pana Gorela je stánek kopané jedním z nejmodernějších v okolí.“

„Ale v roce 1988 došlo k nemilé události, kdy se vlivem přetížení sněhem zřítila střecha nad tělocvičnou. Žádosti o finance z ČSTV ani od MNV nebylo vyhověno, a tak se řešení našlo až po roce 1990, kdy budova byla bezplatně předána OÚ. Tehdejší předseda OÚ Jan Šefara osobním zájmem a iniciativou dokázal sehnat potřebné finanční prostředky a namísto tělocvičny zde byla zřízena restaurace, v té době velmi potřebná, s odkazem že sport se přestěhuje do prostor školy. To se ovšem nepodařilo, a tak sport na dlouhá léta nejen v Sokolovně, ale i ve Smidarech přestal existovat. Až v roce 2005 zde bylo OÚ zbudováno asfaltové hřiště pro potřeby mládeže. Ale mládež prakticky na hřišti není vidět. Jenom ta střední generace zde pořádá páteční nohejbalová střetnutí, včetně několika turnajů. A tak teď mám nového rodiče- obecní úřad, který se o mne stará..A stará se dobře? Stará se tak, jak mu stávající finance dovolí. Za tu dobu bylo instalováno teplovodní a plynové vytápění, opravena střecha, zmodernizováno WC a opravena podlaha v sále. Nový OÚ plánuje pro příští léta větší rekonstrukci a modernizaci. To víš, již jsem stará dáma, a tak takovou větší plastiku nutně potřebuji, abych byla zase pěkná a pohledná jako zamlada.“

„Ale v úvodu jsme také hovořili o smidarské kultuře. Smidarští pamětníci stále vypravují o tom, že byla na vysoké úrovni a že tehdy byly Smidary kulturním centrem. Jak ty se za ta léta na ty vzpomínky a kulturní události díváš?“ „Podle toho, co jsem zažila přímo já a co jsem slyšela z vyprávění své rodiny, rozdělila bych smidarskou kulturu na tři období. Tím prvním byla doba kolem roku 1900 (dvacátá léta a pak první polovina let třicátých). V těchto letech byly Smidary ještě městem s více jak patnácti sty obyvateli, kdy zde bylo více jak devadesát živností a řemesel, a ta tvořila spolu s tehdejší inteligencí takzvanou střední třídu spolu se značným počtem místního továrního dělnictva. Ti všichni se sdružovali ve více jak patnácti společenských organizacích. A ti všichni vytvářeli vhodné podhoubí pro kulturní život. O ten se především starali Sokolové, kteří měli svůj kulturní stánek na místní radnici, dále hasiči se svou základnou v hospodě U Zajíčků. Byl zde rovněž divadelní spolek, dále spolek studentů novobydžovského gymnázia a Osvětová beseda. Společně dokázali za rok vytvořit množství kulturních podniků - počínaje plesy, divadelními hrami, kabarety, akcemi pro děti atd. A to všechno byla kultura místní. Ve druhém období, třicátých letech a v dalších letech však postupně společenské organizace postupně zanikaly, až po první polovině padesátých let zbyl již jenom Sokol, který se většinou pak staral o kulturu ve Smidarech. V té době se již veškerá kultura, všechny ty plesy, divadla, silvestry, hudební pořady a další akce, pořádala výhradně v Sokolovně. Toho všeho jsem byla svědkem. Potom nastal pozvolný sestup. Nastal čas takzvané dovozové kultury.“

„Ale i v této době si smidaráci a okolí nemohli stěžovat. Jenom si vzpomeňte na všechna jména těch, kteří ve Smidarech byli v té době k vidění. Moravanka, Buřinky, Josef Kortés, Pepíček Zima, paní Pilarová, Kohoutová, Milan Chladil, Štuchal, Štercl a další. Divadla z Hradce, z Hořic, z Pardubic, z Trutnova. To byly zlaté časy smidarské kultury šedesátých až osmdesátých let. I když tak říkajíc dovozové. Účinkovaly zde tehdy začínající kapely Olympik, Katapult, Pražský výběr, Markýz John apod. Každý týden jsem byla svědkem nějaké události v Sokolovně. Však se tehdy říkalo všude v okolí. Kam v sobotu? Nu přece do Smidar, tam se vždy něco děje. Potom přišla devadesátá léta, léta kapitalismu – třetí období. Tržní a finanční podmínky se změnily natolik, že tato kultura v malých městech přestala prakticky existovat. Částečný obrat nastal v roce 1997, kdy do Sokolovny přišel nový nájemce, nastalo tak trochu oživení. Byla jsem svědkem toho, jak mladí, ale i starší, opět našli cestu do Sokolovny, neboť do Smidar zase zavítaly známé kapely. Opět zde bylo veselo a já jsem za tu dobu napočítala více jak 140 koncertů. Ale to trvalo zhruba pět let a pak byl zase konec. A smím se zeptat proč? Odpověď je jednoduchá. Zase kvůli financím. Zdražila se elektřina, plyn, zvýšily se poplatky Autorskému svazu, honoráře pro kapely. Ani OÚ nebyl příliš vstřícný, když požadoval nekompromisně 10% ze vstupného. A současnost? Ta již je mnohem, mnohem skromnější. Někaké ty menší akce za účasti hudby pana Drlého, čarodějnický slet, disko pro malé, zahradní slavnost na škole, návrat k tradici rozsvěcení vánočního stromku, tři plesy v průběhu roku. I když málo, přece jenom se něco děje. Nový OÚ sice opět ustavil kulturní komisi, v rozpočtu se po mnoha letech objevila i položka na kulturu, je tedy snaha opět kulturu oživit, ale nebude to v současných podmínkách v obci s pouhými 830 obyvateli lehké. Schází zde totiž oproti minulosti to hlavní. Vůdčí osobnosti, kterými byli dříve učitelé, inteligence a další občané podobného zaměření, kteří udávali směr a kteří tuto činnost ve Smidarech v minulosti organizovali za pomoci společenských organizací, které sami zakládali.“

„Ale teď bych se Vás, madam, trochu všetečně zeptal: Kdy jste byla za celé to období nejšťastnější? Kdy se nenaplnila Vaše očekávání? Zda jste měla někdy i obavy?“ „To nejšťastnější období jsem měla za svého mládí, kdy jsem byla, jak se říká, k světu. To byla léta do války. Nu a kdy se nenaplnilo moje očekávání? To byla léta ze začátku padesátých let. Ta jsou ve všech záznamech z tehdejší doby líčena jako léta největšího rozkvětu a budování. A já jsem to ve Smidarech ani na sobě nepocítovala. Zatímco všude kolem se opravovaly nebo budovaly kulturní domy, sportoviště a já nevím co ještě, ve Smidarech nás to jaksi minulo. V té době jsem byla holka pro všechno. Měla jsem tu čest poznat okupanty i národní hosty, později naše osvoboditele - Sovětskou armádu. Dokonce moje tělocvična sloužila podvkrát jako sklad obilí, i školka zde byla. A to všechno mi na kráse nepřidalo. Ale vděku jsem se nedočkala. Veškeré snahy o finanční výpomoc, či alespoň o zařazení do známe Akce Z, se nikdy nenaplnily. Byla jsem odkázána na to, že jsou důležitější věci. Takže přístup veřejnosti a MNV nebyl právě vstřícný. A největší obavy? To jsem měla v sedmdesátých letech, kdy se v Sokolovně objevili odborníci a starostlivě prohlíželi strop nad velkým sálem, kde prohnuté trámy a jejich uvolnění vzbuzovaly obavy ze zřícení. Bylo to díky vymyšlené konstrukci, která byla vsunuta do půdního prostoru a na ní je vlastně dodneška strop zavěšen. Málokdo to ví. A v té době poprvé pomohl MNV a tehdejší předseda Josef Vlášek. MNV měl finanční spoluúčast na tomto projektu. Bohužel strop tělocvičny se následně již zachránit nepodařilo a to další je všeobecně známo.“

Tedy vypijme si poslední doušek a doufejme, že to další, příští jubileum bude stejně radostné, ne-li mnohem lepší.

František Havelka

● *ROK 1963 první část*

Kulturní život.

V kulturní osvětové práci je na prvním místě **kino**, ve kterém se po celý rok soustřeďuje společenský život místních i okolních obcí. V roce 1963 umožnilo kino celkem 253 filmových představení. Vedou filmy české – chválím. Promítají se hodnotné filmy cizí a zapisují filmy sovětské, německé, francouzské, anglické, italské, polské, rumunské, jugoslávské, americké atd. Naše filmy navštívilo 21.123 návštěvníků. I finančně byl plán kina splněn. A to zlobila slintavka a kulhavka – skoro celé 2 měsíce byla návštěva omezena. Kulturně osvětová práce probíhá podle jednotného osvětového plánu, který vypracovala a kontroluje školská a osvětová komise. Kdo u nás provádí tuto práci? Téměř všechny stávající organizace v obci. TJ Sokol, VŽ, ČSM, místní výbor strany spolu s OB, Pionýrské organizace při ZDŠ, ČSČK, závodní klub Tiba, Průmysl prádla n.p. a další. Nahlédl jsem trochu do plánu a zaznamenám zde aspoň něco z něho:

- 1) Šíření vědeckého světového názoru
- 2) Zvyšování všeobecného, odborného i politického vzdělávání pracujících
- 3) Vychovávat uměním
- 4) Organizační výstavba a úkoly
- 5) Jen ve zdravém těle zdravý duch (tělovýchova)
- 6) Propagace a názorná agitace.

Přednášky v naší obci:

- a) O vnitřní a zahraniční politice – 5 přednášek - účast 246 občanů
- b) O zemědělství – 3 přednášky – účast 61 občanů
- c) Technika a propagace ekonomiky – 1 přednáška – účast 70 občanů
- d) Zdravotnictví – 2 přednášky – účast 120 občanů
- e) Přednášky různého obsahu – 8 přednášek – účast 611 občanů.

Dále byla v obci dvě vystoupení profesionálních souborů a sólistů. Účastnilo se 847 osob. Výstava obrazů v obci byla velmi pěkně navštívena (1200 osob). V obci bylo konáno 11 tanečních zábav a lidových veselí – účast 3.853 osoby. Dále se konalo 49 kulturních a společenských akcí: MDŽ, MDD, zájezdy, estrády, štafeta míru a přátelství, převzetí Rudého praporu, slavnostní zahájení školního roku, akademie vědy a kultury. Tato lidová akademie měla 1 cyklus se 4 přednáškami.

Místní lidová knihovna.

Důležitá složka, pečující o kulturní rozvoj smidarského občana. Je umístěna ve dvou, poměrně vhodných a suchých místnostech v Radnici. Vedoucím je František Šimon, a rád zaznamenávám, velmi dobrým. Půjčuje se x týdně, den si vybírá sám vedoucí tak, jak se nejlépe hodí jeho zaměstnání. Je učitelem zdejší ZDŠ. V místnosti jsou i různé časopisy, možno je přečísti v místnosti světlé a vždy slušně vytopené. Knihovna má celkem 2930 svazků. Výpůjček za rok 1963 bylo 1823. V Křičově má knihovna 592 svazky, v Červeněvsi asi 150 – 200 svazků, ale o této knihovně není žádný přehled, nepůjčuje se tam, není o ní evidence. V Křičově není situace o mnoho lepší.

Naše masové organizace.

Tělovýchovná organizace Sokol: Předsedou je František Havelka, úředník Tiby n.p., zástupcem předsedy Zdeněk Šimůnek, jednatel Olga Příhonská, náčelníci A. Zámstná, náčelník Oldřich Kubínek. Pokladní Boh. Dubský, kult. referent Jiří Žilka, správce budovy Břetislav Kynčl ml. a Jan Šefara, ved. ČSM je Stanislava Špalková a Jana Škávová. Naše jednota má 282 členů a je to u nás nejsilnější masová složka. Vedoucím heslem pro letošní práci bylo: Jedna hodina tělesné výchovy mládeži denně. A jak ta práce vypadala: Konáno celkem 16 schůzí. Je pozorovatelné zlepšení jak po stránce kvantity, tak kvality. Ovšem vidím, že chybí cvičitelé pro žactvo, takže se mně zdá, že základní tělesná výchova je zanedbávána, a to je přece mocný pilíř celé tělovýchovné práce. Ani učitelé zdejší ZDŠ nemají o tělovýchovu zájem. Pracovalo nás v Sokole až 5 z celkového počtu 10 učitelů. A bylo by to moc potřeba, poněvadž se děti v tělocvičně ukazují a silí. Jen ve zdravém těle je zdravý duch.

Místní jednota požární ochrany ve Smidarech. Má celkem 39 členů. Během roku bylo konáno 7 schůzí. Předsedou je František Šimon. Ve výboru jsou: Václav Kynčl, Václav Jelínek, Jaroslav Laifr, Bohumil Flitr, Bohumil Čížek, Jan Končický a Ivan Deyl. Věnováno 50 hodin údržbě výstroje za účasti 20 členů. Provedeny 3 prohlídky protipožární prevence ve všech obytných domech a v JZD. Bylo dále provedeno 17 praktických cvičení za účasti 131 člena, na brigádách v zemědělství odpracovalo 31 členů 382 hodiny. Jejich výhledový plán na rok 1964 je velmi podnětný. Do 31.3.64 provedou se preventivní prohlídky, nábořem se získá 10 nových členů, zapojení do celostátní soutěže družstev, proškolení 20 členů JZD, ustavení 4 žákovských hlídek. Chvályhodná je péče o dorost. PO Křičov má 23 členy a PO v Červeněvsi má 27 členů. Suma summarum mají PO naší spojené obce 89 členů a úctyhodný kus práce v tomto roce vykonaly.

Myslivecké sdružení. Od 1. ledna 1963 bylo u nás ustaveno Myslivecké sdružení. Má 22 členy a ti se scházejí pravidelně měsíčně na členské schůzi. MS obhospodařuje honební plochu o výměře 1120 ha. Na této ploše bylo v letošním roce vytěženo a veřejnému zásobování dodáno: 546 kg zvěřiny – předpis zněl na 437 kg, plnění tedy na 125%. Mimo to bylo odchyceno 39 bažantů a 14 zajíců pro vývoz. Stav zvěře na našem honebním katastru odpovídá normovanému stavu u zajíců, u bažantů je kmenový stav vyšší. U koroptví nedosahuje ani 30% normovaného stavu. A to se koroptev už několik let nestřílí a vysazeno bylo 100 kusů za účelem obnovy stavu a osvěžení krve. Přece asi jim ty velké hony nedědí. MS se během roku zúčastnilo společenských a kulturních akcí v obci, na brigádách v JZD vypomáhali členové při okopávce zeleniny a sklizni cukrovky.

Svaz československých invalidů. Předsedou je Vlastimila Rumlerová, místopředsedou Jaroslav Pilař. Celkem 33 členů. Odpracováno celkem 1120 hodin v zemědělství. Mají kroužek zahrádkářský, od MNV dostali 80 arů rozdrobené půdy k obhospodařování.

Československý Červený Kříž. Scházel se v tomto roce dost nepravidelně. Konal během roku spolu s výborem žen zdravotnickou přednášku v sokolovně. Byla poměrně slabě navštívena, ač měl MUDr. Vlad. Svoboda přednášku opravdu časovou – poruchy cévního oběhu – a také pěkně promyšlenou. Myslím, že propagace trochu zaostala a lidi zapomněli. Předsedou ČSČK je Marie Drašíková. Má 50 členů.

Svaz Československo-Sovětského Přátelství. Má dnes na 70 členů a je to organizace slušně silná. Po chvilkové stagnaci

v roce 1962 se zase slušně rozjíždí, pracuje a schází se přesně dle plánu. Mladší členstvo se ve výboru slušně zapracovává. Plán práce je hodnotný a účastní se všech kulturních a politických akcí.

Výbor žen ve Smidarech. Má jen 19 členů, tedy kvantitativně ne silná organizace, ale kvalitativně je plně na výši. Pracuje dobře. Předsedou je Ludmila Svobodová. Hlavní činností jsou přednášky zdravotní a kulturní, společenské zábavy, MDŽ, zvelebování obce, účast na oslavách a politickém dění v obci, vítání občánků, zlaté svatby, návštěvy osob přestárlých.

Československý svaz mládeže. Vede si dobře za předsedávání Stanislavy Špalkové. Věci mladých si ČSM řídí dobře. Schůze jsou pravidelné a náplň je všestranná. Tak vyhovuje mentalitě mladých. Účastní se všech podniků v obci a jeho přínos není nejmenší. Má na MNV svoji klubovnu.

Z kroniky O.Doležala zveřejňuje E.Řeháčková

● *Smidary v centru dění*

Tento článek Vás zavede do první poloviny 17. století. Každému se snad vybaví třicetiletá válka, která se nesmazatelně vryla do české historie.

V 17.století byly České země součástí habsburské monarchie, která dominovala střední Evropě a společně se španělským rodem Habsburků tvořila hlavní mocnost Evropy (Evropa universalis). Rudolf II. vydal v roce 1609 Rudolfův majestát (koho panství, toho náboženství, quis regio eius religio), který zaručoval náboženskou svobodu, ale po dvou letech sám podléhá tlaku šlechty a abdikuje. Na trůn nastupuje jeho bratr Matyáš II., který brzy po svém jmenování přesunuje sídlo z Prahy do Vídně. Jako své místodržící zmocňuje jmenuje Slavatu z Chlumu a Bořitu z Martinic, kteří měli za úkol vykonávat císařovu vůli v Českých zemích. Habsburkové sami vyznávali, a také upřednostňovali katolickou víru, proto se nesmíme divit, že v Čechách docházelo k bourání nekatolických kostelů a na vlivná místa zemské správy byli dosazováni katolíci. Nedodržování Rudolfova majestátu vyústilo v roce 1618 v druhou pražskou defenestraci, při níž byli vyhozeni výše zmínění místodržící do Jeleního příkopu delegací české šlechty. Tento akt stál na začátku konfliktu, který zasáhl střední a západní Evropu. Začala třicetiletá válka.

V té době panoval ve Smidarech Jan Zylvar, který držel smidarské panství od roku 1608. Rytíř Jan Zylvar, šlechtic regionálního významu, byl přívržencem jednoty bratrské, a proto v roce 1615 vypudil evangelického kněze Bohuslava. Naopak poddaní a měšťané vyznávali podobojí. Na faru nechal dosadit kněze jednoty bratrské a začal naléhat na poddané, aby přešli na jeho víru. Jan Zylvar uprchl po bitvě na Bílé hoře (1620) z Čech, protože podporoval Fridricha Falckého v boji proti císaři. V tom samém roce byly Smidary vydrancovány císařským vojskem, v kterém převažovali polští žoldnéři. Tato událost způsobila Smidarům ztrátu měšťanských práv, která byla plně obnovena až za panování Albrechta z Valdštejna. Císař neprodleně vydal patent, kterým docílil vyhnání nekatolického (evangelického a bratrského) kněžstva ze země. Do Smidar byli povoláni katoličtí kněží z Polska, a snad od té doby je sv. Stanislav, první světec Polska, patronem smidarského kostela. Veškerý majetek odbojných pánů byl zkonfiskován a přerozdělen spojencům císaře Ferdinanda II. Smidary připadly slavnému generálovi císařské armády Albrechtovi z Valdštejna. Za jeho panování se smidarské panství stále vzpamatovalo z válečných škod způsobených v roce 1620. V roce 1634 byl v Chebu zavražděn vévoda Albrecht a Smidary opět změnily majitele. Stal se jím skotský plukovník John Gordon, který Smidary a Skřivany (odhadní cena tehdy činila 178 323 zlatých) dostal darem za přímou účast na vraždě vévody Albrechta, jenž upadl v očích císaře v nemilost.

Richard Zábranský

● *Po lesní pěšině kolem Smidary*

Máte chuť navštívit místa, kam obvykle nechodíte? Víte, kde je vrch „Homole“? Pokud si nejste jistí, pak se můžete zúčastnit poznávací procházky kolem Smidary, kterou pořádá kulturní komise.

Vyjdeme se v 13 hodin od OÚ směrem na Chotělice po hrázi smidarského náhonu. V Chotělicích u zámku odbočíme na lesní cestu, která nás dovede až na druhou stranu chotělického lesa, kde zahneme doleva a zhruba po 500 m sejdem na polní cestu vedoucí pod vrch „Homole“. Na vrcholu si chvíli odpočineme a vyrazíme přes nivu Cidlíny k družstvu v Chotělicích. Za hřbitovem odbočíme na spólní cestu vedoucí do Smidarské Lhoty, kde na nás už bude čekat občerstvení. Ze Smidarské Lhoty zamíříme zpět do Smidary.

Odhadovaný délka činí 12 km, takže neváhejte a pojed'te se 2. září projít.

Richard Zábranský

● *Matrika*

Narození:

Josef Barták
Jan Jand'ourek
Radka Nečesaná
Věra Orlová
Marián Horváth

Úmrtí:

Josef Rodr
Ján Čaky
Cyril Blažek
Zdeněk Havelka
Jarmila Horáková
Josef Řeháček

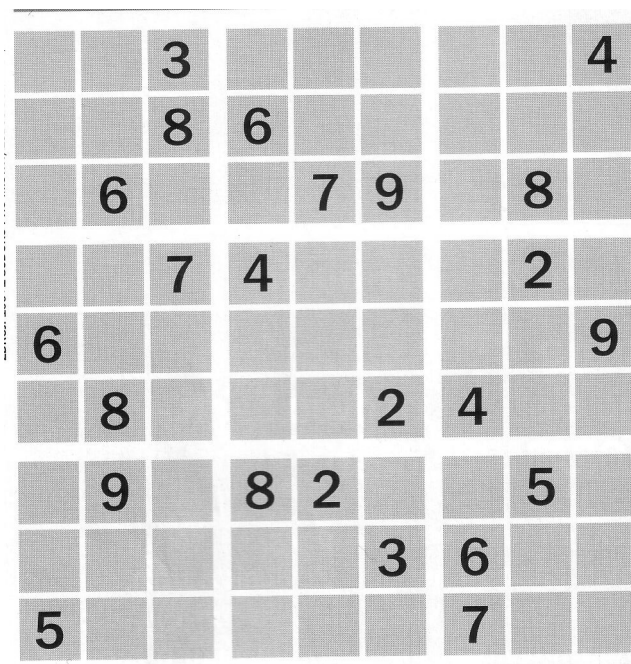
Sňatky uzavřené na OÚ Smidary:

Petr Novotný - Jana Brodská
Ladislav Krejcar - Edita Zechovská

Diamantovou svatbu oslavili:

Manželé Laifrovi - Smidary

● *Zábava*

	EVROPSKÝ OSTROVNÍ STAT	3. ČÁST TAJENKY	OPATŘIT	DĚTSKÝ POZDRAV		STAROST	VODNÍ HLODAVEC	DRUH PAPOUSKA	POPEVEK		ROZPLE- TENÁ	SIBÍŘSKÝ VELETOK	NĚMECKÝ "UDOLÍ"	DOMÁCKÝ OLDŘICH	VZÁCNÝ PLYN		PŘED- LOŽKA	ATLANT- SKÝ OCEÁN	TEPLÝ KABÁT	ODYSEŮV RODNÝ OSTROV
SLOVEN- SKÁ OBEČ					OCHRANA ZBOŽÍ ZNAČKA RUBIDIA					ČÁST MOTORU						KROKOVA DCERA ZN. MILI- AMPERU				
ROSTLINA S JEDLYMI DUŽNATÝMI ŘAPKY										OSÁLIT JAKÉSI (BASNIC.)										
SULFID CINU (VZ.)				STARENA (LIDOVĚ) DUHOVÝ DRAHOKAM					INIC. ZPĚV. ZICHA TYP (ZASTAR.)		ČESKÝ MALÍŘ						ZN. LUMEN- HODINY V PRAVOU CHVILI			
ŘÍMSKÝ MRAVO- KARCE					CITOSLOV. VRČENÍ ŘÍM. 999			NÁMĚT KAZ					VÁHAVÝ SOUHLAS STAROŘEC. KRAJINA			KOUPACÍ NADOBA MEDITAČ. SLABIKA				
AFRICKÝ ŽIRAFO- VITÝ SAVEC							1. ČÁST TAJENKY KAPUCE							DĚTSKÝ ZACHOD TRNITÝ KER						
	ČÁST KROVU ČESKÝ HEREC					SBOR KA- NOVNÍKŮ IT. ŠLECH- TICNA									RODIČKA SAHARSKÉ PŘESÝPO- VÉ OBLASTI					
ANGLICKÝ "TULEŇ"					JM. HEREC, PATRASOVĚ POPINÁVÁ DŘEVINA				RENEZ. STIT ANGLICKÝ "VSI CHNÍ"							ITALSKÝ SOUHLAS TYP VOZU HYUNDAI		2. ČÁST TAJENKY	ŘÍZEK MASA (ANGL.)	
HMYZO- ZRAVEC (BASNIC.)				SUROVÁ NAFTA JM. SPIS. TWINA				STARÉ ZAJMENO ACIDITA				ŽIDOVSKÉ ZEN. JM. REC. BŮH SMRTI					KRÁLOVO- POL. STRO- JÍR. (zkr.) VOZIDLO			
ZNAČKA MOUKY			OPAK VÍCE MYTINA					ŠPALKOVÝ ŮL ZVOLNA						PŘÍBUZNÁ TILKO				ZNÁMKOVÝ PŘETISK JM. PREZID. REAGANA		
HVĚZDNI- COVITÁ BYLINA							KVĚTNÍ POPRAŠEK DOM. JAKUB				KÓD HAITI POUZE			MĚNA NA HAITI ZUŠLECH. ŽELEZO						
HOŘKÝ LIKÉR						ČERNÝ PTAK NÁZEV REC. PISMENE				VESNA NÁROD						ŠLÉPĚJ ŠPANEL- SKÝ ČLEN				
PLOD FAZOLE					VÁNICE ŘEKA VE FRANCII											JINAK NÁPADNĚ				
	SPOJKA SCROTUM			4. ČÁST TAJENKY MEZINDEN DĚTI (zkr.)													ANGLICKÁ PŘEDLOŽ. ITALSKÁ ČÍSLOVKA			VOJENSKÝ ODVOD (NÁREČIM)
KOSE						SVOBODNÝ STATEK ZDE					KÓD TOKELAU ZA- VRHNOUT					STŘELA UCTIVÁNÍ				
OSÁZET							ZKR. UNIE SVOBODY ANGLICKÝ "POLIBEK"				ZOOLOG. ZAHRADA SOLMIZ SLABIKA					VELKÉ KRÝSTALY CUKRU CIZÍ M. J. M.				
INICIÁLY ITAL. ZPĚVÁKA TOZZIHO		SAŇ MIKROB						TRACHY- TOVÝ TUF ČES. ŘEKA						MOTOROVÁ VOZIDLA OSETI				PŘED- LOŽKA SEDÁVAT		
MAĐAR- SKÉ MĚSTO				STAROŘÍM. ÚŘEDNÍK SPZ NACHODA				LATINSKÁ SPOJKA TRUP					ZAKULA- CENE NEJNÍŽŠÍ ALKIN				POTOMEK ASFALT			
ZNAČKA LYŽI					VYTAŽEK Z BYLIN VÁŽKA					ZNOVU SE- RIDIT (angl.) AUTOMOB. SOUTĚZ						ČIRKLIS. STÁN (slang). SUCHO- HRIB				
DOHAZO- VAC Z PRODNÉ NEVESTY						KDO NĚCO SBÍRÁ JAPONSKÝ ZÁPAS								DOMÁCKÝ BEDŘICH DOMÁCKÝ HANA					HL. MĚSTO SENEGALU	
	ANGLICKÝ "OBOJÍP"	POSVÁTNY EGYPTSKÝ PTAK ČES. ŘEKA					2. A 3. STU- PEŇ PRID. JMENA ŘÍM. 2006			DOM. OLIVER ZKR. AKUT. INFARKTU MYOKARDU				ZN. PATENT. ZAMKŮ LIDOVÝ POZDRAV		NĚMECKÉ MUŽ. JM. PŘEMRZLY SNÍH		ANGL. "ČAJ" NEMOC- NÍČNÍ ODDĚLENÍ		
ŽAL				BÁC HALUCI- NOGEN															INIC. HER. KABÁTOVÉ SPZ OSTRAVY	
OLYMPIJ. HRÝ (zkr.)			POMOCNÁ MATEMAT. VĚTA SLOV. "IR"					SPZ LITO- MERIC SPZ NITRY					SPORTOV. NÁČINÍ SPZ BLANSKÁ							
ROSTLIN- NÉ LÁTKY										ITALSKÁ RYBARSKÁ PÍSEŇ										
RÁNA PESTI DO ZAD						MAĐAR. MUŽSKÉ JMENO				LESNÍ SELMIČKA						VAŘENÉ VEPŘOVÉ MASO				

Ozvěny Smidarska vydává Obec Smidary. Adresa: Obec Smidary, nám. Prof. Babáka 106, Smidary 503 53, IČO 269549. Povoleno MK ČR E 16696. Odpovědný redaktor: Richard Zábranský (Ozveny.Smidarska@seznam.cz). Druhé vydání ročníku 2007. Tiskne Tiskárna V.&A. Janata s.r.o. Vyšlo 23.8. 2007.

